

NHÀ IN NGUYỄN-VĂN-CỬA

57, Rue Lucien Meunier
Saigon

Có bán đầy bằng (beharpe) cho các quan, — cai và phó tổng, Hội-dồng và Xã-trưởng
Hàng tốt, — Giá rẻ.

KIEM-LAM
bat
TAYNINH

Nam-kỳ Thuộc-địa Langsa

KIEM-LAM SỞ

Nam 1937

LỜI RAO

Đầu giá, bằng cách làm đơn bỏ vào bao thơ dán lại, đóng bìa một cặp trong tờ rưng cho đến cây ngoài lệ cây danh mộc thuộc về tỉnh TAYNINH

Có tiền họ đăng hay rưng, mỗi buổi 8 giờ ban mai, Tòa-Bộ Tày Ninh sẽ thân đem cho đến ngày một lấy hàng chấp Langsa, năm 1937, những đơn xin bằng cách bỏ vào bao thơ dán lại, về việc Nhà-nước bán một cặp trong tờ rưng cho đến cây ngoài lệ, — bằng cây danh mộc thuộc về tỉnh Tày Ninh, kể ra sau đây:

Phòng việc đầu giá sẽ lập ra do Quan thay mặt cho Quan Thông-độc Nam-kỳ, làm Chánh Hội-Trưởng, Quan thay mặt cho Quan Chánh-Sở Kiêm-Lam Nam-kỳ, và Quan thay mặt cho Quan Khoa-học Nam-kỳ, làm Thuộc-viện.

Thơ tờ về việc đầu giá sẽ xé coi nội trong ngày 15/18 giờ ban mai.
Đơn xin đầu giá thì không được dưới giá định một phần trăm. Những số lẻ phần trăm không kể.

Sở rừng sẽ bán kê ra dưới đây :

Địa thế sở rừng : Rừng bảo hộ tục danh là Báo-Đá.

Đoạt thành phỏng ước : 333ha 82a 00.

Độ chừng mấy thước chuẩn : 349mc200 cây tròn hạng nhứt, 2525, 510 cây tròn hạng nhì.

Giá định : Cây hạng nhứt 4\$20 một M. C. cây tròn, Cây hạng nhì 2\$25 một M. C. cây tròn.

Tiền thế chung làm : 412\$00 (Bốn trăm mười hai đồng), Tiền thế chung thiệt thọ : 4120\$00 (Bốn ngàn một trăm hai chục quan)

Người nào muốn đầu giá Cop kỹ thì phải làm đơn, có dán con niêm gỗ cho quan Chánh Hội-Trưởng phòng đầu giá. Đơn phải ghi theo mẫu tờ liệt kê như sau đây:

Của tiền thế chung tạm để định theo trong tờ yết-hị này, thì nộp trước ngày đầu giá. Người nào được phép dự vào cuộc đầu giá là khi nào trước khi khai hội, người ấy trình cái biên-lai chứng rằng mình có nộp tiền thế chung tạm ấy rồi.

Những điều-lệ riêng và những khoản chi giải hành về việc khai phá rừng ấy đã có biên vào trong cuốn điều-lệ riêng bước ngoài đầu giá, và trong cuốn điều-lệ do theo quy-định ngày 21 tháng 12 năm 1930, để lại phòng tư, đình Sot-phi Nam-kỳ, tại Tòa-Bộ Tỉnh Tày Ninh và nơi sở Kiêm-Lam Chánh ở Saigon cho những ai muốn coi thì coi.

Mỗi cái đơn xin đầu giá bỏ vào bao thơ dán lại, thì phía ngoài không được để chỉ cái, chỉ phải bìa gói, ngày và chữ đầu giá, lại viết thêm cho chắc chắn số rừng đầu giá.

Cái bao thơ thứ nhất sẽ phải bỏ vào trong một cái bao thơ thứ nhì, ngoài bao thơ thì chỉ để bao gói cho quan Chánh Hội-Trưởng phòng đầu giá mà thôi.

Thơ tờ dán lại, được phép đem đến đưa cho quan Chánh Hội-Trưởng phòng đầu giá tại Tày Ninh và xin biên-lai, hay gửi tại nhà Day-Tháp theo cách gửi thơ có bảo đảm, những thơ gửi phải để tại phòng 7 ở Tòa-Bộ Tày Ninh mỗi ngày 30 tháng mười một Langsa, năm 1937, là trở hơn hết.

Saigon, ngày 18 tây tháng mười Langsa năm 1937.
Quan Chánh sở Kiêm-Lam Nam-kỳ,
Signé: BOUCAUD.

(MODÈLE DE SOUMISSION) kiểu đơn xin đầu giá (Ecrité en français sur papier timbré, sous double enveloppe) (Viết chữ Langsa. Đơn phải gán con niêm bỏ vào 2 bao thơ như đã nói trên đây)

Je soussigné (nom et prénom).....profession.....de nationalité.....en résidence au village de.....Canton de.....Province de.....carte d'identité.....obligé et m'engage par la présente soumission à exploiter la coupe de bois d'œuvre de la forêt protégée de HAU-BA de l'exercice 1937, en me conformant aux clauses du Cahier des Charges joint à l'arrêté du 21 Mars 1930 et aux clauses et conditions particulières de la vente dont je déclare avoir pris la connaissance.
J'offre de payer la somme de.....(en chiffres et en toutes lettres) par stère cube gramme de bois d'œuvre de 2e catégorie.....

(Signature)

Lundi 15-11-37.— TIÊU-THUYẾT— số 728

江湖劍俠
Giang hồ kiếm hiệp

火鏡紅蓮寺 Hỏa-kiến Hồng-liên-tự

Nguyên-Chánh-Sát: dịch thuật

HỒI THƯ BẢY CHỤC

Choi ngoài đòng đòng đường gần biển.
Vào chùa phải nửa đêm thấy ma đầu!

(Tiếp theo)

Nhưng theo như Hỏa-thượng là người xuất gia tu-hành, khỏi bị phép vua cầu thuốc, mà cũng chẳng có

trách-nhiệm gì với nước nhà, thì cũng nên tìm đầu vut sống mà chết, chứ như tôi đây là người học phước, làm sao sánh với H - thượng vật cho được.

Tri-viên lại nói tiếp t ên rằng : Ngài tưởng học làm như tôi vậy, chẳng phải

là việc tầm thường, chẳng dễ gì bay sao? Tục-ngữ có câu : Hỏa-thượng tự người làm ra, chó không phải sanh ra là Hỏa-thượng. — Bấy giờ tôi thì-phát cho ngài, thì lập tờ ngãi đã trở nên Hỏa-thượng rồi, eher có khó gì đâu.

Ngài đứng có mở trường cái hư - danh là Hô - nam Tuấn-phô đó nữa mà làm gì háy bỏ phứ đi? ở trong chùa tôi đây tuy đã có pháp - lưà hơn một trăm người, song chẳng có một người nào cho đáng truyền y-bác của tôi. Nếu ngài chịu thì-phát (sơ trợ) rồi, thì tôi sẽ truyền y-bác cho ngài, và ngài sẽ lên ngôi chỗ cái địa-vị của tôi đây; thì ông ấy chẳng còn

nói là một viên Trăn-phô mà sánh không được với cái sư tôn văn Khôi-lực của tôi đây mà thôi, dầu có sao song tôi là bực Thiên-tử, giữ có 4 biên đi nữa, cũng chẳng được sung sướng thưng dung tự tại cho bằng tôi kia nữa.

Bổ-tiên-Phô nói : Tôi lúc này tục-vụ bước rưng, lòng trần chưa dứt, thiết chửa phải là buổi xuất gia, xin Hỏa-thượng hãy hướng cái hành lại cho tôi một ít tiền, để tôi trở về, lo đi đầu đình hết thấy như thế thì việc đầu đó cho xong đi đã, thì tôi cũng như thế ngài, y theo hủ Hỏa - thượng, nhưng tôi không dám trông

Nơi gương quan Thông - độc

Cholon. — Bênlúc. — Mỗi một việc gì mà có tánh chất từ-thiện thì quan Thông-độc không bỏ qua. Thấy nghĩa cử của quan Thông-độc lấy ân-huê đối với dân như vậy, nên tôi đây, hương - chức làng hiệp cùng thầy giáo Thời từ chức 1 gánh hát cải lương toàn là học trò từ 10 đến 12 tuổi, hồi mỗi khi có dịp gì không luận là ở đâu, ece ông gánh hát đi khai

điện, với số tiền thâu vô được bao nhiêu, gởi các ông xuất ra làm những chuyện bố ích như sau đây :

1. Những học trò nhà ở xa trường Bênlúc, thì được ăn cơm buổi trưa, khỏi phải trả tiền, do nơi một số giáo viên nom thử ăn nom uống.

2. Học trò ở Bênlúc đi học ở trường tỉnh Gôden được ăn bữa cơm trưa tại cantine khỏi phải trả tiền.

3. Những trò ở Bênlúc đi xe về Gôden, thì được trả phần nửa tiền, còn phần nửa thì ban bố chữ do nơi các ông phụ thêm.

4. Từ 6 đến 8 giờ tối mỗi đêm học trò Bênlúc đều được vào trường làm bài và học tập, do nơi một thầy giáo, xuất (cồng không) chỉ báo.

Nhưng lòng sốt sắng hào nghĩa của làng và các vị giáo viên mà kỹ thì rồi học trò tôi đây được đầu một số khá đong.

Chúng tôi còn nghe rồi đây hương chức và các vị giáo viên tỉnh sẽ làm 1 chiếc xe bánh bôm 2 ngựa cũng như xe, ở trường Paul-Doumer để chở học trò Bênlúc về trường Gôden cho tiện bề đi lại.

Nhưng ngày nào các ông kiếm bôn khá rồi sẽ tính tới vụ này.

2e Học trò ở Bênlúc đi học ở trường tỉnh Gôden được ăn bữa cơm trưa tại cantine khỏi phải trả tiền.

GIANG-HỒ-KHÁCH

LIÊN NGÀY
MỘT VIỆN THUỐC HƯỚC của ông

Lương-y DEHAUT

ĐƯỢC TRƯỚC KHÍ ĐANG CÒN
HAI CHẮC BẢNG KHUẾ HẠNH LƯU
HAI CHẮC BẢNG KHUẾ HẠNH LƯU
HAI CHẮC BẢNG KHUẾ HẠNH LƯU
HAI CHẮC BẢNG KHUẾ HẠNH LƯU

PHÒNG CHỮ THỜI

BAN TÀI NHA CỤC LƯƠNG-Y
DEHAUT, 10, Pông Sô Lông,
Tây-ninh, CUNG HỮU HỮU HỮU HỮU

PHÒNG COI MẠCH NGUYỄN-VĂN-KHAI

Lương-y, bôn quốc tại ai

Médecin libre

GIỜ COI MẠCH:
Sớm mai, từ 7 h. à 10 h
Chiều ... từ 15 h à 18 h
30, Route provinciale 15
(gần gare xe điện) GIADINH

SPORT

Thuốc vào tại đây có mùi thơm của thuốc bèn Tây

Ngon hơn thuốc của các ngài thương hút

5 xu một gói 20 điếu

(Signature)

Hỏa-thượng họ truyền y-bác, dầu cho làm được một ông hủ-công đạo-nhơn ông (dự lo nếu ăn dưới bếp) tôi cũng cam tâm.

Tri-viên cười rằng : Cái việc mà ngài muốn về đó, háy thử tiêu cho rồi đi, đừng có trông Nâm chi nữa cho ưỡng công. Không phải ở đây tôi thiếu chi là đồ - độ, mà phải ép ngài xuất gia; ấy chẳng qua là tại ngài về công vô cơ lợi muốn gánh vác việc không phải của mình, đi nom đóm việc riêng kin của người ta; tiền tiêu - độ của tôi nó đi đường, nó sang phạm chi tới ngài, mà ngài lại cứ nom theo số, thì nó mà làm chi vậy?

Chờ chi mà lúc ấy ngài không có ý muốn giết nó, thì có đầu mà nó phá mềc công vất vả về đây. Nếu quả những người ở ngoài tục dấn vào đây, rồi thì nhiên đem cái tánh mạng về được, thì cái chủ của tôi ở đây đã trở nên một chỗ tro lên gạch nát rồi còn gì.

Từ ngày tôi chủ trì tại ngôi chùa Hồng-liên này tôi nay, đời với những kẻ đã nom đóm sự lợi-một của tôi đây, thì tôi đã có hạng định cho một số ở hai con đường mà tôi mà sự này không hề sửa đổi một mảy may nào. Bôc-tiên-Phô hỏi : chẳng hay hai con đường đó thế nào?

Tri-viên nói : Chẳng tôi là con nhà Phật, thường lấy lòng từ bi độ người mà làm việc, cho nên con đường như như là phải cho đầu rồi ở mà tu theo bọn tôi; nếu chẳng biết khôn mà không chịu cạo đầu, thì phải lập tục đưa nó đi tuốt về lấy phước cực-lạc thế giới cho rồi; chứ có để làm chi cho nó mà người mà nói háy nói bẻ hay sao? Cho nên bắt luận là ai, hễ vì lợi vào đây thì chỉ có đờng về cho được!

(Còn nữa)

TẬP «SU-PHẠM HỌC-KHOA»

XUẤT BẢN MỖI THÁNG MỘT KỶ

Giá đóng niên tập S. P. H. K. (Cả phần thầy giáo)... .. 5\$00

Những vị giáo-sư và viên quan An-nam nếu thấu nhận giùm gói cho bòn-quán, những số bạc mua báo ấy thì bòn-quán sẽ tinh cho một phần huê-hồng 5%

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạn vốn 250.000 đồng bạc
Sáng lập năm 1927

Hội quán: 54-56, đường Pellerin, Saigon

R. Q. Saigon n° 61

Dây thép:
CREDITANA-SAIGON

Dây thép mới:
SAIGON - 21.326

Công-ty nhận tiền TIẾT KIỆM của bà lãnh, tiền gửi sinh lời 3 ly rưỡi mỗi năm, tiền tháng lĩnh một lần và nhập về vốn mà sinh lời nữa. Tiền này muốn rút ra không sao cũng được.

Công-ty cho vay lãi chừng 6 Quê-trái Đông-Pháp, và Quốc-trái Crédit National và những phần nào mà Chính-phủ Đại-Pháp hay là Đông-Pháp phát hành hay là chịu bảo chứng.

Công-ty cũng nhận lãnh giữ cho ban hàng và lãnh tiền lời những về quốc-trái và nhận đó số những phiếu nào có dự cuộc xổ số hàng tháng hay là hàng năm.

Đồn-hội có mua bán Pháp-hộp Tiết-kiệm tốt đẹp hàng tất mà kén, để cho bà lãnh mua được. Xin quý vị hãy đến bòn-quán hay là viết thư và hỏi cách thức mượn hợp thể kiện ấy.

(Vợ đàng chuyên khác, xin hỏi thăm Phần Hai)

Tên chỉ của bòn-hội: LÂM VÀ VÀNG CHO XỨ SỞ MINH

BẢN TRỊ SỰ DANH DỰ VÀ CÓ VẬN:

Chủ tịch: HUYỀN ĐÌNH-KHIÊM, ray nghĩ đã từ lúc.

Phó hội trưởng: M. TRẦN-TRINH TRẠCH, (được bầu cử chủ tịch theo điều 24 trong điều lệ)

Hội viên: Dr BIAILLE de LANGISAUDIÈRE,

- M. Denis LÉ PHAT-AN,
- M. LƯU-VĂN-LANG,
- D. NGUYỄN-VĂN-TRINH,
- D. TRẦN-VĂN ĐỒN,
- D. TRẦN-NHƯ-LÂM,
- M. TRỊNH-ĐÌNH-THẢO,
- NGUYỄN THANH LIÊM

BẢN TRỊ SỰ VÀ QUẢN LÝ

Chủ tịch: M. TRƯƠNG-TÂN VI,

Quản lý hành sự: M. NGUYỄN-TÂN-VĂN,

Hội viên: M. HOI QUANG-CHI,

- M. BANG-VĂN-DÂN,
- M. Alexis THAI V LÂN

Tổng-ly: M. Paul LÊ VĂN-GỒNG

Muốn làm đèn Neon
(thứ đáng nơi rạp hát bóng và những hiệu buôn lớn)

Mở quảng-cáo
ban hiệu
ở trong phòng
ở các đám số
ở nơi hàng

STANDARD NEON LIGHT
98 bis rue Legendrière
Téléphone: 20425 -1- SAIGON
Đang toàn đồ Huê-kỳ - Có bảo hộ
Đã làm Poincaré et Yvrel
cho Albert Portier
Pharmacie de Bohan

Thiên hạ đón

Muốn dùng một Xoa mới thì tới nhà đến thăm: He-Quan là chủ một Xoa mới khéo nhất. Mua một Xoa mới He-Quan được sự tin cậy, không khi nào chết nước đổi màu, có thể dùng như Xoa Tây.

Hội Xoa mới Ba-Quan có bán tại tiệm He-Quan (58) Rue Vannier, Saigon, Chp-có, N° 146phone 21.476.

PHARMACIE PRINCIPALE SOURENE

M. HEUMANN
SUCCESEUR
SAIGON

TỰ-NAM
1865
BA ĐÔI
ĐU ĐU ĐU
THU THUỐC
HIỆU NÀY

CHUYỆN NỎI TU HỒI

Giadnh, le 20 Août 1981
Cố Sứ,
Trước khi tôi viết bức thư này cho cô đây, tôi vẫn biết rằng rất phiền lòng cô vậy, nhưng bởi một nỗi "Huân cảnh khuyển" nên dẫn cho tôi có tránh xa càng khó để tránh được.
Cô ơi! Trong hoàn-vòng còn phải có đủ âm dương của Nhựt nguyệt, hưởng chỉ loại người tránh khỏi cảnh nhà thương; đó là lời thật của tôi không chút chi là giả-dối. Từ ngày được biết cô đến nay tôi hằng mơ màng mong ước sao cho được một người nội-tử như cô để cùng chung vai đôi sức mà bước qua con đường đầy hạnh phúc của tạo - hóa, đã về sân từ lâu. Ôi! đã bao lâu mong mỏi nhưng rồi chẳng được tiếp xúc cô, đến nay vì sự ỷ dưng trong lòng đã lên lời cực điểm nên phải bạo gan là ra đây xin cô niệm tình mà thư tôi.
Tôi vẫn biết rằng cô sẽ nghĩ tôi là hạng người vô lễ-m-si mong gửi gởi người cho sa vào dúng bất thành không đầu, tôi chẳng phải như người trên học bổng đầu gửi gắm cho sa vào cảnh mất trinh thất tiết.
Vi bức thư này tôi lay cô, lời chỉ yêu cầu có một tiếng "Ừ" mà thôi, chừng ấy tôi sẽ thừa cùng lịnh trên mà trong lễ cưới hỏi dàng hoàng.
Sau khi xem xong bức thư này xin cô khá suy tính cho kỹ càng trong lòng, chừng ấy cô trả lời cũng không muộn.
Vài hàng thơ siêng xin cô niệm tình mà miễn luận đến câu văn ngệ của người đã thờ ra gần đây lòng.
Trông tin có như cây hạn chờ mưa.
Mong thay!
MINH

Giadnh, le 15 Avril 1988
Em Sáu
Anh phải đi để tránh những đau trái lại gay mà đã đem đến cho anh. Em đành để cho anh đi em mà suốt đời khổ số, thật trước kia anh không để em lại thay đi đôi lòng đến thế.
Ôi! Trước khi chia anh vẫn ngờ em là gái hoàn toàn đàng-dẫn nên anh yêu em. Anh lầm thật, vì anh có đi đâu vira xa nhau ít lâu để mưu cầu sanh hoạt em lại đánh sang xé tình yêu cho kẻ khác. Anh tự hỏi lấy anh không bao giờ có phụ lòng em, anh vẫn giữ trọn bản phận làm chồng thiết nghĩ chừng anh là hạng người có thể bay nhảy đó đây, mặc tình chọn lựa người yêu, thế mà anh vẫn giữ một lòng cùng em trăm năm kết tóc.
Còn em, trước khi chia những lời hẹn ngọc cùng anh, nào là sẽ cùng anh trăm năm kết tóc đầu cho không thay lòng đổi dạ, hôm nay núi vẫn còn cao với, nước biển vẫn minh-mông, thế mà em lại quên lời hẹn trước. Em ôi! Lời nói ra đều là giả-dối, anh không cần nhắc lại làm gì, anh trả lại cho em, em trao nó cho người khác, em thật không đáng người anh yêu, xé kỷ ra em là gái thường tình.
Bao nhiêu ngày gặp gỡ, chung cuộc là làm nhau mà thôi, anh lầm em hay em lầm anh, xin để cho người có khối óc cơ-siêu xét đoán

Giadnh, le 21 Août 1981
Thầy ơi,
Em lấy làm hân hạnh mà tiếp đợng bức thư của thầy, em rõ biết lòng thầy thương em thì em rất đỗi cảm ơn, em tự nghĩ cho cái duyên phận của em có khác nào chiếc thuyền không lái bờ v...
Minh
Giadnh, le 16 Avril 1988
Người yêu quý của em!
Thưa mình, hôm nay kh...

HÀNG BÀO-KP
HIỆU
La Providence et
L'Industrielle du Nord
ÔNG BOY-LANDRY
Lâm Đại-ly 17, Place de Théâtre, 17 - SAIGON

Hàng Ba-ké này chuyên lo ba-ké cho những re-heri, nhà cửa, phố và hàng-hóa cho anh em. Những người ở Saigon, Cholon hoặc ở trong Lạc-tinh mà chịu ba-ké với hàng này, nếu gặp trời rui rờ hay bụi việc gì, thì hàng sẽ bồi thường một cách rất mau lợi vô cùng. Xin anh em lưu-ly ... ..

+ DOCTEUR QUAN +
Ancien INTERNE LAUREAT de l'Hôpital Foch de Paris.
Ancien CHEF de L'INSTITUT de BERNOPURCTURA de Barcelone (Espagne)

CHUYÊN MÔN KHOA CHÂM-CẦU (Acupuncture)
Trị tất các chứng bệnh - Chuyên trị phong thấp, bệnh thần kinh và đường tiêu hóa (thức, huyết trắng và... Chẩn Đoán bằng châm bùa và chẩn đoán. Có kiến thức về. Thế nước óc, đằm, máu, nước tiểu và vira...
213-CATINAT (Trên lầu (1er étage-Escalier B) gần Trường-thơ, gần vườn có an. Khám bệnh từ 8 giờ 12 giờ từ 2 tới 7 giờ.
Giáo tiếp mới: 21 916

Anh xin chép trả bức thư đã lược được cho em:
Giadnh, le 14 Avril 1988
Thầy Mười

Em lấy làm hân hạnh mà viết bức thư này cho thầy vì em là gái có chồng mà lên cùng thầy kết tình duyên duyên...
Hôm nay em xin tỏ thật rằng bấy lâu nay chúng em xa nhau, em ngờ chồng em phụ rẫy em không màng đến tình cảm mẹ con, vì thế em mới lên cùng thầy kết tình trên mảnh giấy để giải cơn phiền trong lúc trường mơ hoặc khỏi hải trong khi buồn thảm.
Nay thầy khá xé suy giảm mà kể những lời của em tỏ ra với thầy đó nó như là lời giả dối của một cô gái đạo đức, còn em là gái có chồng không lẽ nào có như thế, vậy nay em và thầy: « không duyên mà chẳng nợ »
Nếu thầy không ngại em xin thầy cho nhờ đến nhau em xin hẹn nhau trong giấc mộng, hay đợi đến kiếp lai sanh sẽ kết tình... « Huynh đệ »...kết duyên là kết quả của ái-tình đó là!

Xin thầy biệt
MINH
Xin ai đó đưa giùm bức thư này cho chồng em...
Giadnh, le 16 Avril 1988
Người yêu quý của em!
Thưa mình, hôm nay kh...
bức thư này tới tay mình thì thân em đã ra người thiên-cổ, em xin mình đừng vì em mà đau lòng thương tiếc.
Minh ôi! ngày nay là cuối cùng của đời em, em đã gầy nên lời tôi lấy trời, vì em mà mình buồn, mình đã tha thứ cho em, mình đã khuyên em sống; nhưng trời ơi em có thể nào sống được, em ngày nay không phải như hôm qua, vì hôm qua em là gái ngoại tình bởi em không đủ ughị lực mà chống chọi nên em đã gửi cho Hòa một bức thư ấy... Minh ôi! Em chết đây là đến lời viết thư cho người còn ngoài ra, em vẫn giữ trọn trinh-tiết, em chưa hề -bội danh giá mình đâu.
Trước khi chia em vẫn ngờ như thế là tình cao thượng em không để thất em không để nên em đã làm tương để đến đời này...
Xin mình tha thứ tội em vong hồn em mới có thể vui cười nơi chín suối! Minh ôi! em không thể gắng gao mà sống, em phải chết, chết vì làm hiệu « Tình cao-thượng ». Ôi! thời kết quả của ái tình!
... Minh thứ tội em...!!!
MINH
Cố Tâm-Suy

N° 95

Nhị - thiên - Đôn

Người bay đi đường, xông pha lặn lội, hoặc bị mưa nắng, hoặc bị phong sương, mà phải cảm mạo; các chứng bệnh đều do theo đó mà sanh; nếu miệng có ngậm linh - đơn này thì khỏi lo cảm mạo.

Những người đi sông đi biển, nếu thường ngậm sâu thuốc này cũng khỏi lo say sóng.

Cư gửi thơ cho nhà thuốc:

NHI-THIEN-ĐUỜNG
47, rue de Canton, 47
CHOLON

Dầu Nhị-Thiên-Đường

Khắp trong thiên hạ đều dùng dầu Nhị-Thiên-Đường. Vì nó tốt, sức thuốc mạnh, có thể cứu người mau lẹ, không có thứ dầu nào sánh kịp, ấy là một thứ dầu chuyên trị bá chứng, công hiệu như thần.

Vi tinh vi nghĩa

(XXI)

Xét ông Nam-Tước thì chỉ ra thành Cossena, eben...
đang sai bị dưới cửa sổ chớ không thể nào xét nữa, cho nên thặng sát-nhơn đường như hương phước lãnh gia thì ông Nam-Tước để lại rất nhiều chứng do chủ trí.

Chàng Gộc nghe chám chỉ báo hỏi: « Con có Bạch-Tuyết thì làm sao? »
Nàng dâu trợn mắt thảng trối tưởng đã bỏ mạng; Song rồi rồi nàng mạnh; nhưng mà không phải là nàng con gái vui cười hồn hờ bấy lâu. Nàng chửa đến tuổi trưởng thành; La Léonard Peretti trở nên người thù họ của nàng và một nàng lại một chỗ chẳng cho đi đâu.

Lão lại đồng lòng với con mẹ thì khôn khéo của ông Nam-Tước tin làm đem về để bên cô Bạch-Tuyết đó. Mỹ ý mới khi sự trạch ông chủ của mình sao có dám nói ý phạm thượng và xứ Calabre, và mả lo nói xa nói gần đặng tập nạng Bạch-Tuyết cho đành lòng chịu đi cho chàng Lucien. Nàng dâu lòng rất đời song biết từ cùng a. Họ mới đi tới không cho làm việc nữa và trong khi tôi đi vắng; họ hiệp đặng mẹ tôi và đuổi người ra khỏi nhà.

Mẹ tôi già bệnh, năng nói lời, biểu tôi đứng tên mình làm bầy, vì nếu không có tôi thì gia đình họ khôn nên ấy, sẽ phàn người chẳng biết làm sao.

Chàng Liên ngầm nghĩ nói: Bà nói phải... Không có ông nào muốn mượn tôi vì ai này cũng biết lão Peretti oán tôi muốn giết và ở đồng chí thì sự sanh chuyện hết bình bình với tôi. Tôi ra suy con tôi đi vắng và mất Sica, khi thì ở trong hang đá lúc lại nhờ bọn chúng bỏ cho ở đầu lâu tranh. Sáu tháng trường thân thơ như vậy khổ sao cho hết nỗi đau trạng. Mẹ tôi phát bệnh rồi nằm liệt đi vắng lâu rồi chết. Tôi đành nghĩ Nam-Tước và con lão oán thù tôi lắm, nên tôi cần thận trọng. Bểi mấy lần tôi có thể bán chúng nó một viên đạn vô đầu, nhưng mà tôi không làm vậy, vì tôi tin rằng một cách ghe gớm cho xứng thì chúng nó.

Chàng nói tiếp: « Ấy là chú trại biệt cư người; thàng cha đó nhát và độc ác lắm, mà mấy chú nó lại nhát hơn nó nữa; Có chuyện gì kinh đảo, biểu nó làm thì nó làm hết. Tôi biết lão Nam-Tước Peretti và con lão oán thù tôi lắm, nên tôi cần thận trọng. Bểi mấy lần tôi có thể bán chúng nó một viên đạn vô đầu, nhưng mà tôi không làm vậy, vì tôi tin rằng một cách ghe gớm cho xứng thì chúng nó.

Chàng nói tiếp: « Ấy là chú trại biệt cư người; thàng cha đó nhát và độc ác lắm, mà mấy chú nó lại nhát hơn nó nữa; Có chuyện gì kinh đảo, biểu nó làm thì nó làm hết. Tôi biết lão Nam-Tước Peretti và con lão oán thù tôi lắm, nên tôi cần thận trọng. Bểi mấy lần tôi có thể bán chúng nó một viên đạn vô đầu, nhưng mà tôi không làm vậy, vì tôi tin rằng một cách ghe gớm cho xứng thì chúng nó.

Chàng nói tiếp: « Ấy là chú trại biệt cư người; thàng cha đó nhát và độc ác lắm, mà mấy chú nó lại nhát hơn nó nữa; Có chuyện gì kinh đảo, biểu nó làm thì nó làm hết. Tôi biết lão Nam-Tước Peretti và con lão oán thù tôi lắm, nên tôi cần thận trọng. Bểi mấy lần tôi có thể bán chúng nó một viên đạn vô đầu, nhưng mà tôi không làm vậy, vì tôi tin rằng một cách ghe gớm cho xứng thì chúng nó.

Chàng nói tiếp: « Ấy là chú trại biệt cư người; thàng cha đó nhát và độc ác lắm, mà mấy chú nó lại nhát hơn nó nữa; Có chuyện gì kinh đảo, biểu nó làm thì nó làm hết. Tôi biết lão Nam-Tước Peretti và con lão oán thù tôi lắm, nên tôi cần thận trọng. Bểi mấy lần tôi có thể bán chúng nó một viên đạn vô đầu, nhưng mà tôi không làm vậy, vì tôi tin rằng một cách ghe gớm cho xứng thì chúng nó.

thời. Phát súng hại ông Nam-Tước đó thì bản gần một bữa, vì người ta luôn luôn đứng sai bị dưới cửa sổ chớ không thể nào xét nữa, cho nên thặng sát-nhơn đường như hương phước lãnh gia thì ông Nam-Tước để lại rất nhiều chứng do chủ trí.

Chàng Gộc nghe chám chỉ báo hỏi: « Con có Bạch-Tuyết thì làm sao? »
Nàng dâu trợn mắt thảng trối tưởng đã bỏ mạng; Song rồi rồi nàng mạnh; nhưng mà không phải là nàng con gái vui cười hồn hờ bấy lâu. Nàng chửa đến tuổi trưởng thành; La Léonard Peretti trở nên người thù họ của nàng và một nàng lại một chỗ chẳng cho đi đâu.

Lão lại đồng lòng với con mẹ thì khôn khéo của ông Nam-Tước tin làm đem về để bên cô Bạch-Tuyết đó. Mỹ ý mới khi sự trạch ông chủ của mình sao có dám nói ý phạm thượng và xứ Calabre, và mả lo nói xa nói gần đặng tập nạng Bạch-Tuyết cho đành lòng chịu đi cho chàng Lucien. Nàng dâu lòng rất đời song biết từ cùng a. Họ mới đi tới không cho làm việc nữa và trong khi tôi đi vắng; họ hiệp đặng mẹ tôi và đuổi người ra khỏi nhà.

Mẹ tôi già bệnh, năng nói lời, biểu tôi đứng tên mình làm bầy, vì nếu không có tôi thì gia đình họ khôn nên ấy, sẽ phàn người chẳng biết làm sao.

Chàng Liên ngầm nghĩ nói: Bà nói phải... Không có ông nào muốn mượn tôi vì ai này cũng biết lão Peretti oán tôi muốn giết và ở đồng chí thì sự sanh chuyện hết bình bình với tôi. Tôi ra suy con tôi đi vắng và mất Sica, khi thì ở trong hang đá lúc lại nhờ bọn chúng bỏ cho ở đầu lâu tranh. Sáu tháng trường thân thơ như vậy khổ sao cho hết nỗi đau trạng. Mẹ tôi phát bệnh rồi nằm liệt đi vắng lâu rồi chết. Tôi đành nghĩ Nam-Tước và con lão oán thù tôi lắm, nên tôi cần thận trọng. Bểi mấy lần tôi có thể bán chúng nó một viên đạn vô đầu, nhưng mà tôi không làm vậy, vì tôi tin rằng một cách ghe gớm cho xứng thì chúng nó.

Chàng nói tiếp: « Ấy là chú trại biệt cư người; thàng cha đó nhát và độc ác lắm, mà mấy chú nó lại nhát hơn nó nữa; Có chuyện gì kinh đảo, biểu nó làm thì nó làm hết. Tôi biết lão Nam-Tước Peretti và con lão oán thù tôi lắm, nên tôi cần thận trọng. Bểi mấy lần tôi có thể bán chúng nó một viên đạn vô đầu, nhưng mà tôi không làm vậy, vì tôi tin rằng một cách ghe gớm cho xứng thì chúng nó.

Chàng nói tiếp: « Ấy là chú trại biệt cư người; thàng cha đó nhát và độc ác lắm, mà mấy chú nó lại nhát hơn nó nữa; Có chuyện gì kinh đảo, biểu nó làm thì nó làm hết. Tôi biết lão Nam-Tước Peretti và con lão oán thù tôi lắm, nên tôi cần thận trọng. Bểi mấy lần tôi có thể bán chúng nó một viên đạn vô đầu, nhưng mà tôi không làm vậy, vì tôi tin rằng một cách ghe gớm cho xứng thì chúng nó.

Chàng nói tiếp: « Ấy là chú trại biệt cư người; thàng cha đó nhát và độc ác lắm, mà mấy chú nó lại nhát hơn nó nữa; Có chuyện gì kinh đảo, biểu nó làm thì nó làm hết. Tôi biết lão Nam-Tước Peretti và con lão oán thù tôi lắm, nên tôi cần thận trọng. Bểi mấy lần tôi có thể bán chúng nó một viên đạn vô đầu, nhưng mà tôi không làm vậy, vì tôi tin rằng một cách ghe gớm cho xứng thì chúng nó.

Chàng nói tiếp: « Ấy là chú trại biệt cư người; thàng cha đó nhát và độc ác lắm, mà mấy chú nó lại nhát hơn nó nữa; Có chuyện gì kinh đảo, biểu nó làm thì nó làm hết. Tôi biết lão Nam-Tước Peretti và con lão oán thù tôi lắm, nên tôi cần thận trọng. Bểi mấy lần tôi có thể bán chúng nó một viên đạn vô đầu, nhưng mà tôi không làm vậy, vì tôi tin rằng một cách ghe gớm cho xứng thì chúng nó.

ĐIÀ MỚI ĐIÀ MỚI
ĐIÀ BEKA MỚI - TRÔNG VÀNG

Advertisement for 'ĐIÀ MỚI ĐIÀ MỚI' featuring various musical instruments and their prices. Includes items like 'GÁCH BẠC PHƯỚC CƯỜNG', 'PHỤNG HẢO', and 'GÁCH BẠC PHƯỚC CƯỜNG'.

Grands Magasins Charner

Advertisement for 'Grands Magasins Charner' featuring 'ĐỒ DÙNG LÈ BAO ĐỒNG' and 'NHỮNG QUẢ TÀNG'. Includes text about 'Cuộc trưng dọn đầy đủ Đồ dùng nước lè bao đồng'.

NGƯỜI ĐÀN VIỆT-NAM BIẾT NGHĨA-VU

Advertisement for 'NGƯỜI ĐÀN VIỆT-NAM BIẾT NGHĨA-VU' featuring 'Phải quyền giúp quý làm lễ kỷ-niệm nhà đại Việt nam hào J. B. P. Trương-vinh-Kỷ'.

Advertisement for 'BENH GIANG-MAI' and 'SIGMARGYL' medicine, including text about 'CÁCH ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG-NỘI-ÂM' and 'THAY ĐƯỢC THUỐC TIỀN'.

Advertisement for 'HAY DÙNG THỦ SAVON' and 'CASA' soap, including text about 'Mỗi ngày phải lau lóc với đôi phải tiếp tục với người mãi'.

Advertisement for 'CASA' soap, featuring an illustration of a woman and text about 'Mỗi ngày phải lau lóc với đôi phải tiếp tục với người mãi'.

Advertisement for 'Nữ-hiệp Hồng-nương-Tử' featuring 'HỒI THƯ MƯỜI MỘT' and 'Sư oán thù, Trưng-thần mao nan'.

su-tử khiến người thám thính đã rõ, ông ta bèn thương nghị với Hồng-nương-tử, đặng lập phương thế đối phó với bọn kia; Hồng-nương-tử tức cười mà nói rằng: không sao...
bọn kia làm chỉ thì kém, chẳng có việc gì mà sợ. Tiên-nữ sẽ phải một người đi theo Tôn-Hán báo họ, thì bọn kia không báo họ Tô-Hán được đâu. Tiên-nữ chỉ lo sợ một việc này, là sự Lưu-vân-bắc bôn bá tới kinh bát tiện, vì họ Nguyễn đi theo oán Phụ-thám của Văn-bắc, bề nọ nó cũng theo oán đến Văn-bắc nữa.

người thám thính chỗ tình thú của Văn-bắc dọc đường, dịp may tới Thuận-đức, đi qua địa phương, vừa gặp Văn-bắc đứng trước một chỗ khách-sạn, Cửu-dâu sư-tử bèn thuật lại sự tình cho Văn-bắc được rõ, là sự tình của ông và Hồng-nương-tử thương nghị với nhau trước kia; Văn-bắc biết rõ sự tình ấy rồi, chẳng ta bốt lo phiền trong dịp, tức thời khi đó, chàng cầm on Cửu-dâu-sư-tử mà nói rằng: « An nghĩa của Thường-huỳnh thế này, Ngụ-đế không có chỗ báo đáp, nhưng Ngụ-đế ghi lòng

